

DE EXPOTIP VAN

Eric Rinckhout

Michaël de Kok - Oneiric Landscapes

Onder de wat vreemde titel *Onirische landschappen* toont Michaël de Kok ('1958, Hilvarenbeek) nieuwe

© Michaël de Kok

► Korte, bijna woeste borsteltrekken volgen de glooiing van de berg.

schilderijen in Roberto Polo Gallery in Brussel. 'Onirische landschappen' zijn droomlandschappen en slaat op de manier van werken van de ten onrechte weinig bekende schilder. "Michaël de Kok schildert niet naar de natuur en niet naar foto's", schrijft Flor Bex in de catalogus. "In het atelier denkt hij terug aan zijn voorbije kijkervaringen in het landschap."

De landschappen van Michaël de Kok zijn dus herinneringen en dromen in verf. Ze zijn leeg en desolaat, meer lijkt er niet te zijn dan een reeks horizontale, licht golvende of kronkelige stroken. Soms belemmert een bos of een berg het uitzicht, dan weer strooit de schilder enkele eenvoudige bouwsels als obstakels in het landschap, andere keren leidt een verlaten autoweg ons oog naar de einder.

Maar kijk naar de manier waarop Michaël de Kok zijn landschappen en luchten schildert. In zijn grote formaten (soms tot 1,8 bij 1,6 meter) werkt hij met lange penseeltrekken en een bijna fluwelige toets. Zijn kleuren zijn vaak adembenemend mooi: helder zand, oplichtend blauw en talloos veel tinten grijs. Zijn kleine landschappen zijn dan weer energiek geschilderd: korte, bijna woeste borsteltrekken, die vaak de glooiingen van berg en dal volgen.

Verrassend zijn twee werken waar een stad in brand staat: zwart-wit, maar bij nader inzien met vele onderhuidse pastelkleuren. En in een aantal werken is niet de verte maar net de nabijheid belangrijk, met wazig geschilderde bloemen in de berm.

De Kok munt uit in landschappen die eigenlijk geen landschappen zijn maar verkenningen in verf. Heel zijn oeuvre is een ode aan de vrijheid van de verf en het schilderen. 'Red Dusk', een kaal 'landschap' in roestbruin, grijs en gelig groen, is een meesterstuk: het leunt aan bij Mark Rothko en ademt een bijna mystieke rust en oneindigheid, terwijl er dreiging in de lucht hangt. Een fascinerend spel van licht, verf en verlangen naar de verte.

Nog tot 7/9 in Roberto Polo Gallery, Brussel,
www.robertopologallery.com.

